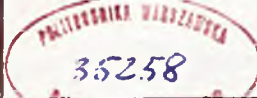

WYROBY LAKIEROWE 	NORMA BRANŻOWA	BN-74
	Kit szpachlowy epoksydowy ogólnego stosowania	6112-16
		Zamiast BN-67/6112-16
		Grupa katalogowa X 24

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest kit szpachlowy epoksydowy ogólnego stosowania, którego składnik I jest zawiesiną odpowiednich pigmentów i obciążników w roztworze żywicy epoksydowej, a składnik II stanowi utwardzacz aminowy — 50-procentowy roztwór trójetyleno-czteroaminy w butanolu.

1.2. Zakres stosowania przedmiotu normy. Kit szpachlowy epoksydowy stosuje się do wyrównywania rys i wgłębień. Nakłada się go szpachlą bezpośrednio na oczyszczone powierzchnie meta-

lowe. Jednorazowa grubość kitu epoksydowego może wynosić 1 cm.

2. OZNACZENIE

a) kitu szpachlowego epoksydowego ogólnego stosowania szarego średniego (składnik I):

KIT SZPACHLOWY EPOKSYDOWY OGÓLNEGO STOSOWANIA SZARY ŚREDNI SWA 7441-361-890
BN-74/6112-16

b) utwardzacza aminowego (składnik II):

UTWARDZACZ DO WYROBÓW EPOKSYDOWYCH AMINOWY SWA 8222-896-000 BN-74/6112-16

3. WYMAGANIA I BADANIA

3.1. Zestawienie wymagań i metody badań

Wymagania		Składnik I	Składnik II	Metody badań wg
1		2	3	4
Składniki w stanie ciekłym	a) wstępne próby techniczne	zgodnie z PN-72/C-81503		
	b) barwa wg skali jodowej, najwyższej	—	16	PN-58/C-04526
	c) lepkość wg Forda, s	—	10÷15	PN-64/C-81508
	d) gęstość, g/cm ³ , najwyższej	—	0,900	BN-64/6110-11
	e) roztarcie pigmentów, μm, najwyższej	50	—	BN-72/6110-03 p. 2.1 b)
	f) konsystencja pod obciążeniem 12,5 kG, s	240÷250	—	PN-65/C-81506
Wyrób w stanie ciekłym	g) przydatność kitu do stosowania, godz, co najmniej	8		FN-66/C-81540
	h) czas schnięcia powłoki o grubości 1 cm:			
	— w temperaturze 20 ± 2°C do osiągnięcia 3 stopnia wyschnięcia, godz, najwyższej	24		PN-69/C-81519
	— po ½ godz pozostawieniu na powietrzu w temperaturze 60 ± 70°C do osiągnięcia 3 stopnia wyschnięcia, min, najwyższej	40		PN-69/C-81519

40000000324511

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Warszawskiej

BN. 001683

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Farb i Lakierów
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora ZPFiL dnia 27 listopada 1974 r.
jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu od dnia 1 lipca 1975 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 7/1975, poz. 19)

cd. tablicy

Wymagania		Składnik I	Składnik II	Metody badań wg
1		2	3	4
Powłoki	i) wygląd powłoki	powłoka bez rys i pęknięć		3.5.1
	j) szlifowalność powłoki		zgodnie z	PN-62/C-81502
	k) wytrzymałość powłoki na zginanie	powłoka bez rys i pęknięć		PN-62/C-81502
	l) odporność powłoki na działanie paliwa P-2	powłoka bez zmian		3.5.2

3.2. Trwałość. Składnik I oraz składnik II kitu powinny odpowiadać wymaganiom niniejszej normy w ciągu 5 miesięcy, licząc od daty produkcji.

3.3. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej wykonać wg PN-74/C-81500 po przeprowadzeniu prób wg PN-72/C-81503.

3.4. Przygotowanie powłok do badań

3.4.1. Przygotowanie wyrobu. Bezpośrednio przed stosowaniem zmieszać 100 części wagowych kitu z 6 częściami wagowymi utwardzacza i dokładnie wymieszać.

W przypadku zbyt wysokiej konsystencji kit rozcieńczyć dodatkiem $2 \div 5\%$ ksyłenu wg BN-73/0517-11.

3.4.2. Wykonanie powłok do określenia stopnia wyschnięcia oraz wyglądu powłoki. Na płytkę stalową wg PN-74/C-81513 nałożyć szpachlą warstwę kitu szpachlowego przygotowanego wg 3.4.1 i suszyć zgodnie z 3.1 h).

Grubość powłoki po wysuszeniu powinna wynosić 1 cm.

3.4.3. Wykonanie powłok do pozostałych badań. Na płytce stalowe wg PN-74/C-81513 nałożyć warstwę kitu szpachlowego wg 3.4.1 zgodnie z PN-62/C-81502 p. 2.1.2.3, stosując szablon 0,5 mm. Powłoki po sezonowaniu przez 30 min na powietrzu wysuszyć zgodnie z 3.1 h) w temperaturze $60 \div 70^\circ\text{C}$. Przed wykonaniem badań powłoki aklimatyzować 2 godz w temperaturze $20 \pm 2^\circ\text{C}$ przy wilgotności względnej $65 \pm 5\%$.

3.5. Opis badań

3.5.1. Ocena wyglądu powłoki. Ocena wyglądu wykonać na powłoce przygotowanej wg 3.4.2 nieuzbrojonym okiem w rozproszonym świetle dziennym.

3.5.2. Badanie odporności powłoki na działanie paliwa P-2. Powłokę przygotowaną wg 3.4.1 zanurzyć do połowy długości w paliwie P-2 wg PN-72/C-96026 z dodatkiem 0,5% etyloglikolu o temperaturze $20 \pm 2^\circ\text{C}$ na okres 2 godz.

Ocenę odporności powłoki wykonać bezpośrednio po wyjęciu z paliwa i osuszeniu bibułą, sprawdzając jej wygląd nieuzbrojonym okiem w rozproszonym świetle dziennym. Powłoka nie powinna wykazywać zmian.

3.6. Zaświadczenie wytwórcy o wynikach badań. Wytwórca jest obowiązany dostarczyć odbiorcy orzeczenie kontroli o jakości wyrobu.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Składnik I — kit szpachlowy epoksydowy ogólnego stosowania należy pakować zgodnie z PN-73/C-81400 w hoboki pojemności 25 i 50 dm³.

Składnik II — utwardzacz należy pakować w balony szklane pojemności 25 dm³ zgodnie z PN-73/C-81400.

4.2. Przechowywanie i transport — zgodnie z PN-73/C-81400.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Radomska Fabryka Farb i Lakierów.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-67/6112-16 — wprowadzono aktualnie metody badań dotyczące wstępnych prób technicznych, rozróżnienia pigmentów, czasu schnięcia,

— uaktualniono normy związane.

3. Normy związane

PN-73/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport

PN-74/C-81500 Wyroby lakierowe. Pobieranie próbek i przygotowanie średniej próbki laboratoryjnej

PN-62/C-81502 Szpachlówki i kity szpachlowe. Metody badań

PN-72/C-81503 Wyroby lakierowe. Wstępne próby techniczne

PN-74/C-81513 Wyroby lakierowe. Płytki do badań

PN-72/C-96026 Przetwory naftowe. Paliwa lotnicze do silników odrzutowych

BN-73/0517-11 Ksylen

4. Wymagania etyloglikolu — wg ZN-62/ZPFIL — 32 s.

5. Autor projektu normy — inż. Izabela Dzido — Radomska FFIL.

opisuje się punkt 3.7 o treści:

Wymagania higieniczne. Wyrób wymaga oceny higienicznej w zakresie właściwości stosowania w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wywanej przez Państwowy Zakład Higieny lub Instytut Medycyny Morskiej i Okrężniczej dla danej receptury i technologii produkcji.

W uzyskaniu oceny higienicznej producent powinien informować odbiorców o zawartości substancji toksycznych w wydawanych świadectwach jakości produktów.

(Biuletyn PKNMJJ nr 11—12/85 str. 103)